

Lovtidende A

2014

Udgivet den 18. september 2014

9. september 2014.

Nr. 993.

Bekendtgørelse af lov om erstatning for atomskader (nukleare skader)

Herved bekendtgøres lov nr. 332 af 19. juni 1974 om erstatning for atomskader (nukleare skader) med de ændringer, der følger af lov nr. 732 af 7. december 1988, § 4 i lov nr. 363 af 18. maj 1994, § 9 i lov nr. 433 af 31. maj 2000 og § 7 i lov nr. 523 af 6. juni 2007.

De ændringer, der følger af lov nr. 492 af 17. juni 2008 om ændring af lov om erstatning for atomskader (nukleare skader) (Ubegrænset ansvar for anlægsindehaveren, skadebegreb, forældelse m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovebekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af justitsministeren, jf. § 2 i lov nr. 492 af 17. juni 2008.

Kapitel I.

Definitioner m.v.

§ 1. I denne lov forstås ved:

- a) **nukleart brændsel:**
spalteligt stof, bestående af uran eller plutonium i metallisk form, i legering eller kemisk forbindelse, samt andet spalteligt stof, som efter indenrigsministerens bestemmelse skal anses som nukleart brændsel;
- b) **radioaktivt produkt:**
radioaktivt stof, herunder affald, som er dannet under fremstilling eller anvendelse af nukleart brændsel eller er blevet radioaktivt ved bestråling i forbindelse med sådan fremstilling eller anvendelse, men som ikke falder ind under litra a;
- c) **nuklear substans:**
 - 1) nukleart brændsel med undtagelse af naturligt uran og udarmet uran,
 - 2) radioaktivt produkt med undtagelse af radioisotoper, som er fremstillet og færdige til anvendelse til industrielt, kommercielt, jordbrugsteknisk, medicinsk, videnskabeligt eller undervisningsmæssigt formål;
- d) **nuklear reaktor:**
indretning indeholdende nukleart brændsel under sådanne forhold, at en nuklear spaltningssproces kan finde sted deri som en kædereaktion, der vedligeholder sig selv uden yderligere neutronkilde;
- e) **nukleart anlæg eller anlæg:**
 - 1) nukleart reaktoranlæg,
 - 2) fabrik til fremstilling eller behandling af nuklear substans,
 - 3) fabrik til adskillelse af isotoper i nukleart brændsel,
 - 4) fabrik til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel,
 - 5) anlæg til opbevaring af nuklear substans, bortset fra midlertidig opbevaring under transport, samt
- 6) efter indenrigsministerens bestemmelse andet anlæg, hvori der findes nukleart brændsel eller radioaktivt produkt;
- f) **anlægsstat:**
den konventionsstat, i hvilken vedkommende nukleare anlæg ligger, eller, dersom anlægget ikke ligger i nogen stat, den konventionsstat, der driver eller har godkendt anlægget;
- g) **indehaver af nukleart anlæg:**
 - 1) for så vidt angår anlæg her i riget: den, der af indenrigsministeren er godkendt som indehaver af anlægget, eller i mangel af sådan godkendelse den, der driver anlægget,
 - 2) for så vidt angår anlæg uden for riget: den, som er ansvarlig for anlægget efter lovgivningen i anlægsstaten;
- h) **nuklear skade:**
 - 1) skade, som er forårsaget af radioaktive egenskaber eller en forening af radioaktive egenskaber og giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved nukleart brændsel eller radioaktivt produkt i et nukleart anlæg, eller ved nuklear substans, som kommer fra, hidrører fra eller sendes til et nukleart anlæg,
 - 2) skade, som er forårsaget af anden ioniserende stråling fra en strålingskilde i et nukleart anlæg;
- i) **nuklear ulykke eller ulykke:**
en hændelse eller række af hændelser med samme oprindelse, som forvolder nuklear skade;
- j) **Pariskonventionen:**
konvention om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område, der blev indgået i Paris den 29. juli 1960, som ændret ved tillægsprotokol af 28. januar 1964, eller som yderligere ændret ved ændringsprotokol af 16. november 1982;
- k) **Tillægskonventionen:**

tillægskonvention til Pariskonventionen, der blev indgået i Bryssel den 31. januar 1963, som ændret ved tillægsprotokol af 28. januar 1964, eller som yderligere ændret ved ændringsprotokol af 16. november 1982;

l) *konventionsstat*:

stat, som har tiltrådt Pariskonventionen;

m) *SDR*:

de særlige trækningsrettigheder, der anvendes af Den internationale Valutafond. Omregning af SDR til dansk mønt foretages efter kursen på den dag, ulykken skete, medmindre der for en bestemt ulykkes vedkommende måtte blive indgået overenskomst om andet mellem de stater, som har tiltrådt Tillægskonventionen.

§ 2. Nukleart anlæg eller brændsel samt radioaktivt produkt, som kun frembyder ringe fare, kan efter indenrigsministerens bestemmelse helt eller delvis undtages fra bestemmelserne i denne lov.

§ 3. Indenrigsministeren kan bestemme, at flere anlæg, jf. § 1, litra e, der ligger inden for samme område og tilhører samme indehaver, samt enhver anden lokalitet inden for området, hvor der befinder sig radioaktivt stof, skal anses som eet nukleart anlæg.

Kapitel II.

Erstatning og forsikring.

Reglernes område.

§ 4. Bestemmelserne i dette kapitel omfatter ikke ansvar for nuklear reaktor, der anvendes som kraftkilde i fartøj eller andet transportmiddel.

§ 5. Nuklear skade, som er opstået i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, kan ikke af skadelidende kræves erstattet af indehaveren af et nukleart anlæg her i riget efter reglerne i dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, medmindre skaden er forvoldt ved en ulykke, som er indtruffet her i riget.

Stk. 2. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke indtruffet i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, kan af skadelidende kun kræves erstattet af indehaveren af et anlæg her i riget efter reglerne i dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, såfremt

1. skaden er opstået i en konventionsstat eller på det åbne hav om bord i et skib, der er registreret i en sådan stat, og
2. ulykken ved transport af nuklear substans til modtager i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, indtræffer, før materialet er udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til ikke-konventionsstatens territorium, eller ved transport af nuklear substans fra afsender i en sådan stat indtræffer, efter at materialet er indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra ikke-konventionsstaten.

Stk. 3. Med hensyn til ansvaret for indehaveren af anlæg i en anden konventionsstat gælder de regler, der er fastsat i denne stat om erstatningspligtens territoriale udstrækning.

Stk. 4. Såfremt en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, har retsregler, hvorefter der ikke eller i ringere omfang end efter dansk ret ydes erstatning for nuklear skade, som opstår her i riget, kan justitsministeren bestemme, at tilsvarende regler skal gælde med hensyn til erstatning for nuklear skade, som opstår i den pågældende stat.

§ 6. Justitsministeren kan bestemme, at en stat, som ikke har tiltrådt Pariskonventionen, ved anvendelsen af reglerne i dette kapitel helt eller delvis skal ligestilles med konventionsstater.

Anlægsindehaverens ansvar for ulykke i et anlæg.

§ 7. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke i et anlæg erstattes af anlæggets indehaver. Dette gælder dog ikke, dersom skaden alene hidrører fra nuklear substans, som midlertidigt opbevares i anlægget under transport til eller fra et nukleart anlæg i en konventionsstat.

Ulykke under transport.

§ 8. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke under forsendelse af nuklear substans fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat erstattes med den begrænsning, der følger af § 5, af anlæggets indehaver.

Stk. 2. Sker forsendelsen til et anlæg her i riget eller i en anden konventionsstat, påhviler erstatningspligten dog indehaveren af dette anlæg,

- a) dersom han har truffet skriftlig aftale om overtagelse af ansvaret og ulykken indtræffer efter det tidspunkt, der er bestemt for ansvarsovergangen,
- b) i andre tilfælde, dersom ulykken indtræffer efter, at han har overtaget stoffet.

Stk. 3. Under forsendelse af nuklear substans, der er bestemt til anvendelse i en nuklear reaktor, som anvendes som kraftkilde i et fartøj eller andet transportmiddel, ophører den afsendende anlægsindehavers ansvar, når den, der er behørigt godkendt til at drive transportmidlets reaktor, har overtaget stoffet.

Stk. 4. Justitsministeren kan bestemme, i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser indehaveren af anlæg her i riget skal eller må træffe sådan aftale om ansvaret som omhandlet i stk. 2.

§ 9. Sendes nuklear substans fra en stat, som ikke har tiltrådt Pariskonventionen, til et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat med skriftligt samtykke fra dette anlægs indehaver, skal denne med den begrænsning, der følger af § 5, erstatte nuklear skade forvoldt ved en ulykke under transporten.

Stk. 2. Sendes nuklear substans fra indehaveren af en nuklear reaktor, der anvendes som kraftkilde i et fartøj eller andet transportmiddel, til et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, har indehaveren af dette anlæg fra det tidspunkt, da han har overtaget stoffet, ansvar som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke under en forsendelse af nuklear substans gennem Danmark, der ikke omfattes af reglerne i § 8 eller denne paragrafs stk. 1 og 2, skal erstattes af den, der har fået tilladelse til transporten i hen-

hold til lov om brug m.v. af radioaktive stoffer. Ved anvendelsen af reglerne i dette kapitel skal indehaveren af tilladelsen betragtes som indehaver af et nukleart anlæg her i riget.

§ 10. Bestemmelserne i §§ 8-9 om ansvar for nuklear skade som følge af ulykke under transport af nuklear substans finder også anvendelse på ulykke, der indtræder under midlertidig opbevaring af stoffet under transport.

Anden ulykke uden for et anlæg.

§ 11. Er nuklear skade i andre tilfælde end de i §§ 7-10 omtalte forvoldt af nuklear substans, som kom fra eller hidrørte fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, eller som før ulykken havde været under transport som nævnt i § 9, påhviler ansvaret den anlægsindehaver, som på ulykkestidspunktet havde stoffet i sin besiddelse eller - dersom stoffet da ikke var i nogen anlægsindehavers besiddelse - den anlægsindehaver, som senest inden ulykken havde haft det i sin besiddelse. Har en anlægsindehaver ifølge skriftlig aftale overtaget ansvaret for en sådan nuklear skade, påhviler ansvaret dog denne. Havde stoffet før ulykken været under transport, og var det ikke efter transportens afbrydelse kommet i en anlægsindehavers besiddelse, påhviler ansvaret dog den indehaver, der ved transportens afbrydelse efter reglerne i §§ 8-9 var ansvarlig for nuklear skade som følge af ulykke under transporten.

Overtagelse af anlægsindehaverens ansvar.

§ 12. Justitsministeren kan efter anmodning fra en fragtfører, der udfører transport som nævnt i §§ 8-9, tillade, at den pågældende i stedet for indehaveren af et anlæg her i riget skal være ansvarlig for nuklear skade som følge af ulykke, der indtræffer under sådan transport. Tilladelse må kun meddeles, såfremt anlægsindehaveren har samtykket deri og ansøgeren har godtgjort, at der er tegnet forsikring i overensstemmelse med § 26, eller stillet sikkerhed efter § 29. Er tilladelse meddelt, finder bestemmelserne om anlægsindehaverens ansvar i stedet anvendelse på fragtføreren. Dette gælder også, såfremt en anlægsindehavers ansvar ifølge tilsvarende lovgivning i anden konventionsstat er overført til nogen anden end indehaveren.

Ansvarsgrundlaget.

§ 13. Anlægsindehaveren er erstatningspligtig efter bestemmelserne i dette kapitel, selv om skaden er hændelig.

Stk. 2. Ansvar efter disse bestemmelser indtræder dog ikke for indehaveren af anlæg her i riget, såfremt den nukleare ulykke direkte skyldes væbnet konflikt, fjendtligheder, borgerkrig, oprør eller en alvorlig naturkatastrofe af usædvanlig karakter. For så vidt angår indehavere af anlæg i anden konventionsstat, gælder de regler, der er fastsat herom af anlægsstaten. Reglen i 1. pkt. finder i det omfang, det er angivet i Pariskonventionen, tilsvarende anvendelse, hvor anden konventionsstats lov skal anvendes på dansk anlægsindehavers ansvar.

Undtagne skader.

§ 14. Anlægsindehaverens erstatningsansvar efter dette kapitel omfatter ikke nuklear skade, der forvoldes på:

- 1) selve anlægget eller et andet anlæg inden for samme område, herunder anlæg under opførelse, eller
- 2) ting, der findes på anlæggets område, og som anvendes eller er bestemt til anvendelse i forbindelse med anlæg på området.

Stk. 2. For indehavere af anlæg her i riget omfatter ansvaret også nuklear skade, der i de i §§ 8-9 omhandlede tilfælde tilføjes det transportmiddel, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken skete. Medfører ansvarsbegrænsningen i henhold til § 21, at erstatningskravene ikke kan dækkes fuldt ud, skal erstatning for skade på transportmidlet kun udbetales i det omfang, dette kan ske, uden at de samlede erstatninger for anden skade nedsættes under et beløb svarende til 5 millioner SDR. Påhviler ansvaret indehaveren af et anlæg i en anden konventionsstat, bestemmes det af loven i anlægsstaten, om skade på transportmidlet indbefattes under anlægsindehaverens ansvar. Reglerne i 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvor anden konventionsstats lov skal anvendes på dansk anlægsindehavers ansvar i medfør af Pariskonventionen.

Skadelidendes egen skyld.

§ 15. Er der fra skadelidendes side forsætligt eller uagtsomt medvirket til skaden, kan erstatningen nedsættes eller bortfalde, medmindre der kun er udvist ringe uagtsomhed.

Krav mod andre end anlægsindehaveren.

§ 16. Nuklear skade, der omfattes af dette kapitels erstatningsregler eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan ikke kræves erstattet af andre end vedkommende anlægsindehaver. Kan kravet efter indehaverens død eller virksomhedens ophør ikke rettes mod indehaveren eller hans bo, kan det gøres gældende mod forsikreren eller den, der har stillet anden sikkerhed. Dette krav berøres ikke af præklusiv indkaldelse af indehaverens kreditorer.

Stk. 2. Er indehaveren ikke erstatningspligtig efter de nævnte regler som følge af bestemmelserne i § 13, stk. 2, eller § 14 eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan skaden kun kræves erstattet af enkeltperson, som har forvoldt skaden med forsæt. For skade på transportmiddel, som i henhold til anlægsstatens lovgivning ikke omfattes af kapitlets erstatningsregler, jfr. § 14, stk. 2, 3. pkt., er anlægsindehaveren dog ansvarlig efter almindelige erstatningsregler.

§ 17. Nuklear skade, der ikke omfattes af dette kapitels erstatningsregler eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, og som er forvoldt ved en ulykke under søtransport af nuklear substans, kan ikke kræves erstattet af andre end indehaveren af et nukleart anlæg, såfremt denne er ansvarlig for skaden efter Wienkonventionen af 21. maj 1963 om ansvar for nuklear skade eller lovgivning om ansvar for sådan skade i en fremmed stat, der i alle henseender er lige så gunstig for skadelidende som Paris- eller Wienkonventionen.

Stk. 2. Der kan ikke kræves erstatning for skade som nævnt i stk. 1 på et nukleart anlæg eller på ting, der findes på anlæggets område, og som anvendes eller er bestemt til anvendelse i forbindelse med anlægget, eller på det fartøj, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken skete, såfremt anlægsindehaveren ikke er ansvarlig for skaden efter Wienkonventionens art. IV, stk. 5, eller tilsvarende bestemmelse i lovgivningen i en fremmed stat.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 gælder ikke med hensyn til enkeltperson, der har voldt skaden med forsæt.

§ 18. Reglerne i §§ 16 og 17 gælder ikke i det omfang, de strider mod international overenskomst om skade i transportforhold, som er tiltrådt af Danmark.

Indtræden i skadelidendes rettigheder mod anlægsindehaveren m.v.

§ 19. Enhver, som har måttet betale erstatning for nuklear skade som følge af de i § 18 nævnte overenskomster eller i medfør af lovgivningen i fremmed stat, indtræder i den skadelidendes rettigheder mod den anlægsindehaver, som er ansvarlig for skaden efter bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 2. Er anlægsindehaveren på grund af bestemmelserne i § 5 ikke ansvarlig over for skadelidende for nuklear skade efter reglerne i dette kapitel, erhverver den, som har måttet betale erstatning for skaden, og som har sit hovedforretningssted i en konventionsstat, eller som er i tjeneste hos en person, der opfylder denne betingelse, samme ret mod anlægsindehaveren, som skadelidende ville have haft, dersom § 5 ikke var gældende. Denne ret erhverves dog ikke ved transport af nuklear substans til modtager i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, såfremt ulykken er indtruffet, efter at materialet er udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til den nævnte stat. Ved transport af nuklear substans fra afsender i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, erhverves den omhandlede ret ikke, dersom ulykken er indtruffet, inden materialet er indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra den fremmede stat.

Stk. 3. Krav mod anlægsindehaveren efter stk. 1-2 bortfalder i det omfang, hvori den, der fremsætter kravet, selv er ansvarlig over for indehaveren i medfør af § 24.

Nuklear skade i forbindelse med anden skade.

§ 20. Har nogen samtidig lidt både nuklear skade, som medfører ret til erstatning efter dette kapitel, og anden skade, og er der en sådan forbindelse mellem skaderne, at de ikke med rimelig sikkerhed kan holdes ude fra hinanden, skal bestemmelserne om nuklear skade finde anvendelse på skaderne i deres helhed.

Stk. 2. Er der foruden nuklear skade forvoldt skade ved ioniserende stråling, der ikke omfattes af kapitlets erstatningsregler, afskærer reglen i stk. 1 dog ikke ansvar for nogen, der efter almindelige erstatningsregler er ansvarlig for sådan ioniserende stråling.

Begrænsning af indehaverens ansvar.

§ 21. Det samlede ansvar efter dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat for nukleare skader, der

er en følge af samme ulykke, er for indehavere af anlæg her i riget begrænset til 60 millioner SDR. Justitsministeren kan dog i særlige tilfælde under hensyn til anlæggets størrelse og art, omfanget, og omstændighederne i øvrigt fastsætte et andet størstebeløb, dog ikke under et beløb svarende til 5 millioner SDR. For anlæg i anden konventionsstat gælder den ansvarsbegrænsning, der er fastsat i vedkommende stats lovgivning.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke renter og sagsomkostninger.

§ 22. Er indehaverne af flere anlæg erstatningspligtige for samme nukleare skade efter reglerne i dette kapitel eller anden konventionsstats lov, hæfter indehaverne solidarisk over for skadelidende, men hver enkelt indehaver kun inden for det størstebeløb, der efter § 21 gælder for ham. Sker ulykken under transport af nuklear substans, enten medens stoffet er i samme transportmiddel eller under midlertidig opbevaring af det i samme nukleare anlæg, kan indehavernes samlede hæftelse ikke overstige det største ansvarsbeløb, som efter § 21 gælder for nogen af dem.

Stk. 2. Mellem indehaverne indbyrdes skal ansvaret fordeles under hensyn til hvert anlægs andel i skaden og omstændighederne i øvrigt.

§ 23. Overstiger de nukleare skader, der er forvoldt ved en enkelt ulykke, de i §§ 21 og 22 nævnte ansvarsbeløb, nedsættes erstatningerne med påløbende renter med samme brøkdels, jfr. dog § 14, stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren kan, når det må forventes, at nedsættelse efter stk. 1 vil være nødvendig, bestemme, at der indtil videre kun må udbetales en nærmere fastsat brøkdels af de opgjorte erstatningsbeløb.

Anlægsindehaverens regres.

§ 24. Er en nuklear skade, for hvilken indehaveren af et nukleart anlæg er erstatningspligtig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, forvoldt med forsæt, har anlægsindehaveren krav på at blive holdt skadesløs af den eller de enkeltpersoner, der forsætligt har hidført skaden. Anlægsindehaveren har også krav på skadesløsholdelse, for så vidt sådan ret udtrykkelig er indrømmet ham ved aftale.

Stk. 2. Bortset fra de i § 20, stk. 2, § 22, stk. 2, og denne paragrafs stk. 1 hjemlede krav har anlægsindehaveren ikke ret til at få de erstatningsbeløb, han har betalt, dækket af tredjemand.

Forældelse.

§ 25. Krav på erstatning hos indehaveren af et nukleart anlæg i medfør af §§ 7-11 og 19 forældes efter forældelsesloven, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Er forældelse ikke indtrådt efter reglerne i stk. 1, bortfalder kravet 10 år efter den nukleare ulykke, som har forvoldt skaden, medmindre det forinden er anerkendt af indehaveren eller skadelidende har foretaget retsligt skridt til dets gennemførelse. Er skaden forårsaget af nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet og ikke på ny bragt til stede på ulykkestidspunktet, indtræder for-

ældelse dog senest 20 år efter fjernelsen, tabet eller opgivelsen.

Stk. 3. I tilfælde, hvor det skal afgøres af den i Pariskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol, om retssag skal anlægges her i riget, indtræder forældelse efter stk. 1 og 2 dog ikke, såfremt der, inden forældelse er indtrådt efter vedkommende konventionsstats lovgivning, rettes henvendelse til den kompetente myndighed i denne stat om at foranledige en afgørelse fra den internationale domstol eller, forudsat at sådan afgørelse ikke er truffet, rejses sag i en af de stater, hvor der efter konventionen er mulighed for, at sag kan anlægges. I disse tilfælde skal sag anlægges her i riget inden det tidspunkt, som den internationale domstol måtte fastsætte.

Stk. 4. Er indtrædelse i medfør af § 19 sket, inden den skadelidendes krav mod anlægsindehaveren er forældet, forældes det i § 19 nævnte krav dog tidligst 1 år efter indtrædelsen.

Forsikring og sikkerhedsstillelse.

§ 26. Indehaveren af et nukleart anlæg her i riget skal tegne og opretholde en forsikring til dækning af det ansvar for nuklear skade, som han inden for begrænsningen efter § 21 kan ifalde efter dette kapitel eller anden konventionsstats lov.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om sådan forsikring, herunder om, at der før anvendelse af forsikringen skal indgives anmeldelse til myndighederne om de almindelige og specielle betingelser i forsikringen. Det kan bestemmes, at alle forsikringsselskaber, der her i landet udbyder forsikring til dækning af nuklear skade, skal deltage i særlige ordninger til sikring af betaling af erstatning til de sikrede eller skadelidte i øvrigt. Der kan fastsættes særlige regler om forsikring til dækning af ansvar for nuklear skade ved ulykker, der indtræffer under transport. Endvidere kan der fastsættes særlige regler om, at forsikringer til dækning af ansvaret for nuklear skade ikke fuldt ud behøver at opfylde kravene i stk. 1.

§ 27. Ophører forsikringsaftalen, uden at ny forsikring er trådt i kraft, skal forsikreren vedblive at hæfte for nuklear skade, der skyldes ulykke, som indtræffer inden 2 måneder efter, at forsikreren skriftligt har underrettet justitsministeren om aftalens ophør. Angår forsikringen skade forvoldt under transport, vedbliver forsikrerens hæftelse dog, indtil transporten er tilendebragt.

§ 28. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i § 26 nævnte forsikringer.

§ 29. Forsikringspligten gælder ikke for anlæg, for hvilke ansvaret påhviler staten.

Stk. 2. Justitsministeren kan fritage indehaveren af et anlæg for forsikringspligt, såfremt der stilles en efter ministerens skøn lige så betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Stilles sikkerheden af en anden end anlægsindehaveren, finder lovens regler om forsikring tilsvarende anvendelse.

Erstatning af staten.

§ 30. Staten betaler inden for begrænsningen efter § 21 erstatninger, for hvilke indehaveren af et nukleart anlæg her i riget er ansvarlig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, for så vidt erstatningerne ikke har kunnet afholdes af indehaverens forsikring eller anden sikkerhed.

31. Erstatningskrav, som ikke har kunnet fyldestgøres på grund af ansvarsbegrænsningen i henhold til §§ 21-22, dækkes af staten, såfremt

- ulykken ikke udelukkende har fundet sted i en stat, der ikke har tiltrådt tillægskonventionen,
- retssag angående erstatningskravet kan anlægges her i riget i medfør af § 36,
- erstatningspligten påhviler indehaveren af et nukleart anlæg til fredeligt formål, som ligger her i riget eller i anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen og er optaget på den i Tillægskonventionens artikel 13 omhandlede liste, og
- skaden er lidet:
 - her i riget eller i anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, eller
 - på eller over det åbne hav om bord i skib eller luftfartøj registreret her i riget eller i anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, eller
 - på eller over det åbne hav af en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, eller af dens statsborgere.

Stk. 2. Erstatning for skade på skib eller luftfartøj ydes i det i stk. 1, litra d, nr. 3, nævnte tilfælde kun, hvis skibet eller luftfartøjet på tidspunktet for ulykken var registreret i en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen. Med statsborgere i en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, ligestilles i det nævnte tilfælde alle offentlige eller private institutioner, selskaber, foreninger eller stiftelser af enhver art, der er hjemmehørende i en sådan stat samt, dersom det bestemmes af vedkommende stat, personer hjemmehørende i staten. Personer, der er hjemmehørende i Danmark, ligestilles med danske statsborgere.

§ 32. De samlede erstatninger, som i anledning af samme nukleare ulykke skal betales dels af vedkommende anlægsindehaver efter reglerne i dette kapitel, dels af staten i medfør af § 31, er begrænset til et beløb svarende til 300 millioner SDR. Skal der i anledning af ulykken tillige betales erstatninger i medfør af en aftale, som en stat, der har tiltrådt tillægskonventionen, har indgået med en anden stat i medfør af denne konventions artikel 15, indgår også disse erstatninger i det nævnte størsteløb.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke renter og sagsomkostninger.

Stk. 3. Kan kravene ikke dækkes af de i stk. 1 nævnte beløb, finder § 23 tilsvarende anvendelse.

§ 33. Erstatning efter §§ 30 og 31 betales ikke for nuklear skade, der skyldes ulykke som er indtruffet under de i § 13, stk. 2, nævnte omstændigheder.

§ 34. Er et erstatningskrav for nuklear skade, der her i riget er forvoldt ved en ulykke, for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget er ansvarlig, bortfaldet i medfør af § 25, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelse i anden konventionsstats lov, udredes erstatningen af staten. Kravet mod staten kan kun gøres gældende, såfremt det er undskyldeligt, at retsligt skridt mod indehaveren ikke er foretaget, inden hans ansvar er bortfaldet efter de nævnte bestemmelser. Kravet forældes efter reglerne i forældelsesloven. Forældelse indtræder dog senest 30 år efter den nukleare ulykke, der har forvoldt skaden. Dersom andre tilsvarende krav er blevet nedsat i medfør af § 23, stk. 1, eller § 32, stk. 3, eller tilsvarende bestemmelser i anden konventionsstat, nedsættes den her nævnte erstatning på tilsvarende måde.

Stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at erstatning efter reglerne i stk. 1 også skal ydes for skade, der er opstået uden for riget.

Statens regres.

§ 35. Beløb, som staten har betalt i medfør af §§ 30-31 eller 34, eller som i øvrigt i henhold til Tillægskonventionens bestemmelser er betalt til dækning af nuklear skade, for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget er ansvarlig efter anden konventionsstats lov, kan kræves erstattet af den eller de enkeltpersoner, som forsætlig har hidført skaden.

Stk. 2. Beløb betalt i medfør af § 30 kan endvidere kræves erstattet

- a) af den, som i egenskab af forsikrer eller garant eller i øvrigt ved udtrykkelig aftale har påtaget sig ansvar for skaden, jfr. § 24, stk. 1, 2. pkt,
- b) af anlægsindehaver, der i medfør af § 22, stk. 1, er medansvarlig for skaden, i det omfang, hvori ansvaret i medfør af § 22, stk. 2, falder på ham,
- c) af anlægsindehaveren selv, dersom udgiften skyldes, at han ikke har tegnet og opretholdt behørigt godkendt forsikring eller anden sikkerhed, eller at sikkerheden har vist sig usolid.

Danske domstoles kompetence.

§ 36. Sag imod indehaveren af et nukleart anlæg - eller i det i § 16, stk. 1, 2. pkt., nævnte tilfælde imod forsikrer eller garant - om erstatning for nuklear skade i medfør af §§ 7-11 eller § 19 kan anlægges her i riget, såfremt

- a) den nukleare ulykke, som har forvoldt skaden, helt eller delvis er sket her i riget, eller
- b) kravet rettes mod indehaveren af et anlæg her i riget og ulykken i sin helhed er sket uden for nogen konventionsstats territorium, eller ulykkesstedet ikke med sikkerhed kan fastslås.

Stk. 2. Træffer den i Pariskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol i et tilfælde som omhandlet i stk. 1 i medfør af konventionens artikel 13 bestemmelse om, at sag skal anlægges i anden konventionsstat, bortfalder adgangen til anlæg og pådømmelse af sag her i riget.

Stk. 3. Anmodning om afgørelse i medfør af den i stk. 2 nævnte konventionsbestemmelse rettes til justitsministeren.

Fuldbyrdelse af udenlandske domme.

§ 37. Domme om erstatning for nuklear skade, der er afsagt af en domstol i en konventionsstat i overensstemmelse med Pariskonventionens artikel 13, og som kan fuldbyrdes efter vedkommende stats lovgivning, kan med den i § 21 nævnte begrænsning fuldbyrdes her i riget.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på domme, der kun har foreløbig eksekutionskraft.

Stk. 3. Anmodning om fuldbyrdelse af de i stk. 1 nævnte domme skal ledsages af en bekræftet udskrift af dommen og en erklæring fra myndighederne i vedkommende stat om, at dommen vedrører krav på erstatning for skade, som omfattes af Pariskonventionen, samt at den kan fuldbyrdes efter den pågældende stats lovgivning. Udskriften og erklæringen kan kræves ledsaget af en bekræftet oversættelse til dansk.

Stk. 4. Såfremt fogden ikke på det foreliggende grundlag mener sig i stand til at forkaste en indsigelse, der støttes på konventionen, kan han henvise rekvirenten til almindelig rettergang.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på forlig, der er indgået eller bekræftet for de nævnte domstole.

Certifikater.

§ 38. Ved forsendelse af nuklear substans fra eller til et anlæg her i riget henholdsvis til en modtager eller fra en afsender i en anden stat eller ved forsendelse af sådant materiale gennem riget fra eller til et anlæg i anden konventionsstat skal den ansvarlige anlægsindehaver forsyne fragtføreren med et certifikat, som udstedes af forsikreren eller den, som har stillet anden sikkerhed til dækning af erstatningspligten. Fragtføreren må ikke udføre transporten her i riget, forinden han har modtaget certifikatet, som på forlangende skal forevises for vedkommende myndigheder.

Stk. 2. Certifikatet skal indeholde navn og adresse på den ansvarlige anlægsindehaver, oplysning om det stof og den transport, som sikkerheden omfatter, samt om sikkerhedens beløb, art og varighed. Det skal endvidere være forsynet med attestation fra indenrigsministeren - for udenlandske anlægsindehavere fra vedkommende fremmede myndighed - om, at den i certifikatet nævnte anlægsindehaver er indehaver af et nukleart anlæg i Pariskonventionens forstand.

Stk. 3. Den, som udsteder certifikatet, hæfter for rigtigheden af certifikatets oplysninger om anlægsindehaverens navn og adresse og sikkerhedens beløb, art og varighed.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved de i § 9, stk. 3, omhandlede forsendelser. Nærmere regler kan fastsættes af justitsministeren.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om certifikatets form.

Nukleart drevne transportmidler.

§ 39. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, efter hvilke regler nuklear skade, som forvoldes ved en ulykke, hvori nukleart drevet transportmiddel medvirker, skal erstattes.

Kapitel III.

*Forholdet til andre love, straffe- og slutningsbestemmelser.***§ 40.** (Ophævet)

§ 41. Overtrædelse af §§ 26 og 38, stk. 1 og 4, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges anlæggets indehaver bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber el.lign., kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant. For bødeansvar i medfør af bestemmelserne i dette stykke fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 42. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren.

Stk. 2. Lov nr. 170 af 16. maj 1962 om nukleare anlæg (atomanlæg) bortset fra § 1, litra d, samt §§ 2, 4-8, 9, 1. led, og 37-39 ophæves.

§ 43. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 523 af 6. juni 2007 (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelov-

vens reklamationsfrister ved visse køb m.v.)¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 47

Loven træder i kraft den 1. januar 2008.

§ 48

Stk. 1. Loven finder anvendelse også på tidligere stiftede fordringer, som ikke inden ikrafttrædelsesdagen er forældet efter de hidtil gældende regler. Forældelse indtræder dog tidligst den 1. januar 2011, medmindre fordringen inden dette tidspunkt ville være forældet såvel efter de hidtil gældende bestemmelser som efter de bestemmelser, der gælder efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 7. I det sidstnævnte tilfælde anvendes det seneste tidspunkt for forældelsens indtræden.

Stk. 2. Afbrydelse af forældelse, der har fundet sted før lovens ikrafttræden, har fortsat virkning som afbrydelse, selv om den ikke er sket på den efter lovens ikrafttræden foreskrevne måde.

Stk. 3-8. (Udelades)

Justitsministeriet, den 9. september 2014

KAREN HÆKKERUP

/ Thomas Klyver

¹⁾ Lovændringen vedrører § 25, stk. 1, i § 25 indsættes stk. 4 som nyt stykke og § 34, stk. 1, 3. pkt.